हेदानपतेअक्रूर नतृप्यामिअलमितिनमन्ये ॥ २६ ॥ सूनृताप्रियावाक्चलेअस्थिरेहृदिनस्थीयतेनतिष्ठतीत्यर्थः सुदामापर्वतः तत्रभवाविद्युदिव तस्मिन्स्फटिकशिलामयेसहसैवातिस्फुरिताविद्युद्यथालीयतेतद्वदित्यर्थः यद्वा सुदामामालातस्याइयंसौदामनी मालाकारेत्यर्थः ॥२७॥ नन्वेवंजानतोऽपिकथमयंमोहइतिचेदतआह ईश्वरस्येति विधिविधानंमायामितियावत् ॥ २८ ॥ अतस्तमेवनमस्यति यइति दुर्विमर्शपथयाअवि

धृतराष्ट्रउवाच यथावदतिकल्याणींवाचंदानपतेभवान् ॥ तथाऽनयानतृप्यामिमर्त्यःप्राप्ययथाऽमृतम् ॥ २६ ॥ तथाऽपिसूनृतासौम्यहृदिनस्थीयतेचले ॥ पुत्रानुरागविषमेविद्युत्सौदामनीयथा ॥ २७ ॥ ईश्वरस्यविधिंकोऽनुविधुनोत्यन्यथापुमान् ॥ भूमेर्भारावतारायययोवतीर्णोयदोःकुले ॥ २८ ॥ योदुर्विमर्शपथयानिजमाययेदंसृष्ट्वागुणान्विभजतेतदनुप्रविष्टः ॥ तस्मैनमोदुरवबोधविहारतंत्रसंसारचक्रगतयेपरमेश्वराय ॥ २९ ॥ श्रीशुकउवाच इत्यभिप्रेत्यनृपतेरभिप्रायंसयादवः ॥ सुहृद्भिःसमनुज्ञातःपुनर्यदुपुरीमगात् ॥ ३० ॥ शशंसरामकृष्णाभ्यांधृतराष्ट्रविचेष्टितम् ॥ पांडवान्प्रतिकौरव्ययदर्थंप्रेषितःस्वयम् ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांदशमस्कंधेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ श्रीकृष्णार्पणमस्तु पूर्वार्धंसमाप्तिमगमत् ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

तर्क्यमार्गया गुणान्कर्माणितत्फलानिचविभजतेविविच्यददाति दुरवबोधोयोविहारस्तस्यक्रीडा सएवतंत्रंप्रधानंमुख्यंकारणं यस्यसंसारचक्रस्य अतएवतस्यगतिर्यस्मात्तस्मैनमइति ॥ २९ ॥ अभिप्रेत्यज्ञात्वा ॥ ३० ॥ ३१ ॥ इतिश्रीभागवतेभावार्थदीपिकायांदशमस्कंधटीकायामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥